

ת"פ 32919/07/13 - מדינת ישראל, משטרת ישראל / מחוז מרכז נגד נסים קדוש

בית משפט השלום בראשון לציון

19 ינואר 2015

ת"פ 13-07-32919 מדינת ישראל ואח'
נ' קדוש

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
1.. מדינת ישראל
2.. משטרת ישראל / מחוז מרכז
נגד
הנאשם
נסים קדוש

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רינת מילבסקי

עו"ד שמשון חן

פסק דין

מחלוקת נפלה בין הצדדים במשפט זה. המחלוקת הינה בשאלה העולה תדיר בשנים האחרונות, וכפי שצינתי בהחלטות רבות אחרות, מדובר למעשה בתופעה. המחלוקת היא בשאלת הרשעת הנאשם או אי הרשעתו בגין עבירות שביצע. בטרם דין והכרעה במחלוקת מצאתי להעלות עובדות כתב האישום שהנאשם הודה בהן בדיון שהתקיים לפני ביום 17.2.14. בדיון זה הודה הנאשם בעובדות כתב האישום ובא כוח הנאשם הצהיר כי הנאשם הבין תוכנו ומהותו בטרם הודייתו. בא כוח הנאשם עתר לאי הרשעת הנאשם וחיבבו בשירות לתועלת הציבור - של"צ.

ראוי לציין כי בעקבות הערתי תוקן האישום הראשון בכתב האישום, ומעבירה של קבלת דבר במרמה יוחסה לנאשם עבירה של זיוף מסמך. בעקבות האמור לעיל, הורשע הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו בשלושת כתיב האישום שבכתב האישום. כאן המקום לפרט העובדות בהן הודה הנאשם. ראשית לכל הודה הנאשם כי על פי החלטת לשכת הוצאה לפועל בתל אביב מיום 4.4.13 נאסר על הנאשם לצאת את הארץ. על פי האישום הראשון, הודה הנאשם כי כחודשיים עובר לתאריך 11.7.13 בתאריך מדויק שאינו ידוע יצר הנאשם קשר עם אדם אחר שזהותו אינה ידועה, וזה סיפק לנאשם דרכון על שם אדם אחר, אשר נושא תמונתו של הנאשם. הנאשם מסר תמונתו לאותו אדם על מנת שזה יזייף הדרכון. משום כך, הודה והורשע הנאשם בעבירה של זיוף דרכון לפי סעיף 8 לחוק הדרכונים. על פי האישום השני עולה כי ביום 8.5.13 יצא הנאשם את הארץ דרך שדה התעופה בן גוריון כשהוא מתחזה לאותו אדם שהדרכון המזויף הוא על שמו כמפורט באישום הראשון. הנאשם חזר לארץ בתאריך 24.5.13. כתב האישום מנוסח באופן לקוי שכן מנסח חדל לציין כי יציאת הנאשם את הארץ הייתה בניגוד לאיסור היציאה מן הארץ.

הנאשם הורשע לפיכך בעבירות של: שימוש בדרכון מזויף, התחזות כאדם אחר במטרה להונות והפרת הוראה חוקית. על פי האישום השלישי הודה הנאשם כי ביום 19.6.13 יצא הנאשם את הארץ דרך שדה התעופה בן גוריון כשהוא שוב מתחזה לאותו אדם שעל שמו הוצא הדרכון המזויף כאמור באישום הראשון. הנאשם חזר לארץ ביום 11.7.13.

הנאשם הורשע לפיכך בעבירות של: שימוש בדרכון מזויף, התחזות כאדם אחר במטרה להונות והפרת הוראה חוקית. על פי בקשת הנאשם הוריתי לקבל תסקיר משירות המבחן. עובר לדיון שהתקיים ביום 2.6.14 לאחר פירוט וניתוח מעמיק ויסודי ביותר של כל הנתונים, העובדות והנסיבות הרלבנטיות לעניין לא מצא שירות המבחן מקום למליץ על אי הרשעת הנאשם. יחד עם זאת באותו דיון ביקש בא כוח הנאשם לקבל תסקיר משלם לפי שסבר כי הנאשם לא הובן על ידי קצינת המבחן. נערתתי לבקשתו. התוצאה הייתה שעובר לדיון שהתקיים ביום 2.9.14 התקבל תסקיר נוסף שלמקרה חזר על אותם הדברים שבתסקיר הראשון תוך קביעה של שירות המבחן שלא מצא מקום להימנע מהרשעת הנאשם. עוד יש לציין כי העמדה העונשית של התביעה הייתה למאסר בפועל שיש ויבחן בעבודות שירות, לפיכך הוריתי לקבל חוות דעת מהממונה על עבודות שירות בשב"ס בשאלה האם יכול הנאשם לרצות עונש מאסר בעבודות שירות. חוות הדעת של הממונה הייתה חיובית.

בדיון שהתקיים לפני ביום 2.9.14 טענו הצדדים לעונש. בא כוח התביעה חזר על העמדה לפיה יש לגזור על הנאשם עונש מאסר למשך 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות. הבסיס לעמדה זו של התביעה, הוא בחומרת העבירות. לפי גישה זו, אין נפקא מינה שמדובר באדם חסר הרשעות קודמות, שאינו חי חיים עבריינים, אדם ששירת שירות מלא בצה"ל, השתתף במלחמת שלום הגליל ומשום כך שירת תקופה ארוכה יותר מהמחויב, אדם שעיסוקו הוא ניהול ישיבה בצפת ובסיוע לנערים בסכונ, אלא יצא את הארץ שלא על מנת להימלט מאימת החוק או מאימת נוסיו, ויציאתו את הארץ הייתה לצורך גיוס תרומות לפעילות הציבורית.

בא כוח הנאשם, חזר על עתירתו להימנע מהרשעה תוך התעלמות מהמלצת שירות המבחן השוללת זאת. לשאלת בית המשפט כיצד לדעתו יסתיים ההליך הפלילי בלי ששירות המבחן המליץ על אי הרשעה, או על מבחן ללא הרשעה או על של"צ ללא הרשעה, לא הייתה תשובה משפטית ברורה בפי בא כוח הנאשם. אין זאת כי אם משום שאין תשובה בנמצא.

כפי שצינתי בפתח הדברים, לנוכח מספר המקרים הרב יחסית ואף באופן מוחלט של הדיונים בתיקים הרבים השונים בהם עותרים נאשמים לסיים ההליכים הפליליים באי הרשעה, אי אפשר להשתחרר מהתחושה הסבירה והמציאותית, לפיה נתחלפו היוצרות. רוצה לומר שהחריג הפך להיות הכלל והכלל הפך לחריג. לפיכך ראוי לחזור פעם אחר פעם על הכלל. הכלל הוא שאדם יורשע בגין עבירה פלילית שביצע. החריג לכלל שבמקרים חריגים יש נדירים בהם אין יחס מידתי בין הפגיעה שתהיה לנאשם לבין מעשה עבירה שאינו חמור או שמא אומר פועט, יחליט בית המשפט להימנע מהרשעת הנאשם ולסיים ההליכים בדרך הקבועה בחוק לאי הרשעת נאשם.

אין זו המקרה המתאים לאי הרשעת הנאשם. הנאשם עבר עבירות חמורות שיש בהן פגיעה באשויות המשפט והסדר החברתי. החלטה שיפוטית יש לכבד ומי אשר אינו מכבדה למעשה אומר כי בז הוא לחוקי המדינה ולסדר החברתי. חוק והוראות בית משפט יש לכבד, עקרון זה הוא ממושכלות היסוד של הקיום החברתי. לפיכך על מערכת המשפט להבהיר כי פגיעה בעקרון זה, תגרוור תגובה משפטית הולמת ומכל מקום סיום ההליכים בלי הרשעה במקרים אלה, יש בו כדי מסר שלילי והפוך למסר שיש להעביר לציבור.

השאלה המהותית והעיקרית במקרה דנן אינה כלל בשאלת ההרשעה או אי הרשעה. השאלה היא האם לגזור על הנאשם עונש של מאסר שירוצה בעבודות או לגזור עונש קל מזה.

לפני בית משפט זה הוגשו ומוגשים כתיב אישום רבים בעבירות אלה, מן הסתם משום שתחום השיפוט של בית משפט זה כולל את הסמכות המקומית של שדה התעופה בן גוריון. משום כך, במשך התקופה הארוכה שבית המשפט דן בעבירות הללו, עלה בידו לקבוע מתווה עונש מסוים. כפי שקבעתי בפסקי דין רבים ביותר, העמדה העונשית של התביעה למאסר בפועל בתיקים אלה, אינה עמדה הולמת ויתירה מזו כפי שהראיתי אין בה כדי לעמוד בעמדה שהציגה התביעה בתיקים רבים אחרים. איני תמים דעים עם גישת התביעה, לפיה העונש ההולם הוא מאסר בפועל בלבד, בכל התיקים הללו, בהם יציאת הנאשמים את הארץ לא הייתה לשם התחמקות מאימת הדין אלא לשם יציאה מן הארץ וחזרה אליה, בנסיבות של עבודה או נסיבות חברתיות, כמו גם בכל התיקים הרבים בהם מועמדים נאשמים לדין בנסיבות זהות לאלו שכאן, שהמטרה הייתה לבקר קברו של רבי נחמן באומן. וכפי שקבעתי בתיקים הרבים, בעניין זה, מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל שיש וירוצה בעבודות שירות.

במקרה דנן, יציאת הנאשם מן הארץ לא הייתה לצורך הימלטות אלא לשם גיוס כספים. כמובן שאין בכך צידוק להפר חוק ולרמוס הוראה שיפוטית אך כל דבר יש לשקול באופן מידתי.

אני סבור כי בנסיבותיו האישיות של הנאשם, נסיבות משפחתיות כמו גם כלכליות, אדם שמצוי למעשה במצוקה כלכלית, שכל מאמציו לסייע לאחרים ולא דווקא לעצמו ומשפחתו מבחינה כלכלית, עונש מאסר גם שירוצה בעבודות שירות יפגע בו ובמשפחתו באופן קשה ובלתי מידתי.

אין לשכוח ויש לקחת זאת לטובת הנאשם, היותו אדם נורמטיבי, חסר הרשעות קודמות, אשר תרם ותורם לחברה הן בשירותו הצבאי כמו לאחר חזרתו בתשובה בניהול הישיבה.

אשר על כן, אני דוחה גם עמדת התביעה לעונש.

אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע.

אני משית על הנאשם עונש של קנס. אני מחייב הנאשם לחתום על התחייבות לפיה אם תוך שלוש שנים מהיום יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע ישלם סך של 3,000 ש"ח.

לא יחתום הנאשם על התחייבות כאמור ייאסר למשך 7 ימים.

כלל שהנאשם או מטעמו הפקידו סכום כסף כערובה לשחרורו בקשר לתיק זה, הרי הסכום יוחזר לאדם שהפקידו.

עווקב מגזר דין זה יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ח טבת תשע"ה, 19/01/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלדעלידייפעתמינאי